

ضیافت نور

به مناسبت ماه مبارک رمضان

- امام صادق(ع): خداوند عزوجل می‌فرماید: روزه متعلق به من است و من پاداش آن را می‌دهم. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۰۷)
- امام صادق(ع): از کاهلی و تنبلی دوری کنید زیرا پروردگار شما مهربان است و از کار اندک نیز قدردانی می‌کند. همانا آدمی [...] یک روز برای خدا روزه‌ای داوطلبانه می‌گیرد و خداوند به سبب آن او را به بهشت می‌برد. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۳)
- فاطمه زهرا (ع): خداوند روزه را برای تثبیت و استواری اخلاص واجب فرمود. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۰۹)
- پیامبر اکرم(ص): هر که خوش دارد که بسیاری از وسوسه‌های سینه‌اش زده شود، ماه صبر (رمضان) و سه روز از هر ماه را روزه بگیرد. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۷)
- امام علی(ع): روزه‌ی دل از اندیشیدن به گناهان، برتر از روزه‌ی شکم از غذا است. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۳)
- امام علی(ع): روزه‌ی دل بهتر از روزه‌ی زبان است و روزه‌ی زبان بهتر از روزه‌ی شکم. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۳)
- پیامبر اکرم(ص) [خطاب به زنی که با زبان روزه کنیز خود را دشنام می‌داد، فرمود]: چگونه کنیزت را دشنام می‌دهی در حالی که روزه داری؟ روزه فقط خودداری از خوردن و آشامیدن نیست، بلکه خداوند آن را علاوه بر این دو، مانع کارها و سخنان زشت که روزه را بی‌اثر می‌کنند قرار داده است. وه که چه اندکند روزه‌داران و چه بسیارند گرسنگی‌کشندگان. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۵)
- امام علی(ع): بسا روزه‌داری که از روزه‌ی خود جز گرسنگی و تشنگی نصیبی نمی‌برد و بسا شب‌زنده‌داری که از عبادت شبانه جز خوابیدن و رنج بهره‌ای نمی‌گیرد. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۳)
- امام رضا(ع) در بیان علت وجوب روزه می‌فرماید: [...] روزه موجب خودداری از شهوات است، نیز در دنیا پندگوی مردم است، و ایشان را در راه انجام تکالیفشان رام و ورزیده کند و راهنمای آنان باشد در رسیدن به اجر، و برای آن است که مردم به اندازه سختی و گرسنگی‌ای که نیازمندان و مستمندان در دنیا می‌چشند پی ببرند، و در نتیجه حقوقی را که خداوند در داری‌هایشان واجب فرموده است، به ایشان بپردازند. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۰۹)
- امام صادق(ع) به روایت از پدر بزرگوارش امام باقر(ع): افطار دادن تو به برادرت و خوشحال ساختن وی، بزرگتر از پاداش روزه توست. (آثارالصادقین، جلد ۱۱، ص ۳۰۱)
- امام صادق(ع): باید وقار روزه در تو باشد، و تا می‌توانی خاموش باش مگر از ذکر خدا، و روزی که روزه داری با روزی که روزه نداری یکسان نباشد. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۵)
- امام سجاد(ع) در دعای خود به هنگام حلول ماه رمضان چنین عرض می‌کرد: خداوندا! [...] به وسیله‌ی روزه‌ی این ماه یاریمان ده [...] تا با گوش‌هایمان سخنان بیهوده را نشنویم و با چشمانمان به دیدن چیزهای لَهو نشتابیم و دستانمان را به سوی حرام نگشاییم و با پاهایمان به سوی آنچه منع شده ره نسپاریم و شکم‌هایمان جز آنچه را تو حلال کرده‌ای در خود جای ندهد و زبان‌هایمان جز به آنچه تو خبر داده‌ای و بیان فرموده‌ای گویا نشود و رنج نکشیم جز برای آنچه به پاداش تو نزدیک کند. (میزان‌الحکمه، ص ۳۲۱۵)

دیدی هنر خوردن، بنگر هنر روزه	بربند دهان از نان، کامد شکر روزه
بربند میان زوتر، کامد کمر روزه	آن شاه دو صد کشور، تاجیت نهد بر سر
بستان نظر حق‌بین، زود از نظر روزه	زین عالم چون سجین، برپر سوی علیین
آتش کندت خدمت، اندر شرر روزه	ای نقره‌ی باحرمت، در کوره‌ی این مدت
بر طارم چارم شد، او در سفر روزه	روزه نم زمزم شد، در عیسی مریم شد
این هست پر چینه، و آن هست پر روزه	کو پر زدن مرغان، کو پر ملک ای جان
سودای دگر دارد، سودای سر روزه	گر روزه ضرر دارد، صد گونه هنر دارد
از چادر او بگذر، واجو خبر روزه	این روزه در این چادر، پنهان شده چون دلبر
تخمه اثر خوردن، مستی اثر روزه	باریک کند گردن، ایمن کند از مردن
تا در رسی ای مولا، اندر گهر روزه	سی روز در این دریا، پا سر کنی و سر پا
بشکست همه تیرش، پیش سپر روزه	شیطان همه تدبیرش، و آن حیل و تزویرش
دربند در گفستن، بگشای در روزه	روزه کر و فر خود، خوش‌تر ز تو برگوید

بخش‌هایی از خطبه پیامبر اکرم (ص) در آخرین جمعه ماه شعبان:

ای مردم! همانا ماه خدا، همراه با برکت و رحمت و آمرزش، به شما روی آورده است؛ ماهی که نزد خدا برترین ماه‌هاست و روزهایش برترین روزها، شب‌هایش برترین شب‌ها و ساعاتش برترین ساعات است.

ماهی است که در آن به میهمانی خدا دعوت شده‌اید و از شایستگان کرامت الهی قرار داده شده‌اید.

نفس‌هایتان در آن تسبیح است، خوابتان در آن عبادت، عملتان در آن پذیرفته و دعايتان در آن مورد اجابت است.

پس با نیت‌های راست و دل‌های پاک، از پروردگارتان بخواهید تا برای روزه‌داری آن و تلاوت کتاب خویش، توفیقتان دهد؛ چرا که بدبخت، کسی است که در این ماه بزرگ از آمرزش الهی محروم بماند.

با گرسنگی و تشنگی خود در این ماه، گرسنگی و تشنگی روز قیامت را یاد کنید؛ به نیازمندان و بینوایان صدقه بدهید؛ به سالمندان خود احترام، و بر کوچک‌هایتان ترحم، و به بستگانتان نیکی کنید؛

زیبانتان را نگه دارید؛ چشم‌هایتان را از آنچه نگاه به آن حلال نیست، بپوشانید؛ گوش‌هایتان را از آنچه شنیدنش حلال نیست، فرو بندید؛ به یتیمان مردم محبت کنید تا بر یتیمان شما محبت ورزند؛

از گناهانتان به پیشگاه خداوند توبه کنید؛ در هنگام نمازها، دستانتان را بر آستان او به دعا بلند کنید، که آن هنگام [=وقت نماز]، برترین ساعت‌هاست و خداوند با نظر رحمت به بندگانش می‌نگرد و هر گاه با او مناجات کنند، پاسخشان می‌دهد و چون او را صدا بزنند، جوابشان می‌گوید و چون او را بخوانند، اجابتشان می‌کند.

ای مردم! جان‌های شما در گرو کارهای شماست، پس با طلب آمرزش آنها را آزاد سازید،

و پشت‌های شما از بار گناهانتان سنگین است، پس با طول دادن سجده‌های خود، آنها را سبک کنید،

و بدانید که خداوند - که یادش والاست - به عزت خود سوگند خورده است که نمازگزاران و سجده‌کنندگان را عذاب نمی‌کند و در روزی که مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان [برای حساب] می‌ایستند، آنان را با آتش، هراسان نمی‌سازد.

ای مردم! هر که از شما در این ماه، روزه‌داری را افطار دهد، پاداش او برای آن عمل نزد خدا، همچون آزاد کردن یک بنده و آمرزش گناهان گذشته اوست.

پس گفتند: «ای پیامبر خدا! همه ما توانایی این کار را نداریم!»

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: خود را از آتش نکه دارید، هر چند با یک دانه خرما؛ خود را از آتش نکه دارید، هر چند با یک جرعه آب.

ای مردم! هر کس اخلاقی را در این ماه، نیکو سازد، برای او وسیله عبور از صراط خواهد بود ...

و هر کس در این ماه، شرّ خود را [از دیگران] باز دارد، خداوند در روز دیدارش، غضب خویش را از او باز خواهد داشت؛ و هر که در این ماه، یتیمی را گرامی بدارد، در روز دیدار، خداوند، گرامی‌اش خواهد داشت؛

و هر که در آن به خویشاوند خود نیکی کند، در روز دیدار، خداوند با رحمتش به او نیکی خواهد کرد؛ و هر کس در آن از خویشان خود ببرد، خداوند در روز دیدار، رحمتش را از او قطع خواهد نمود؛ ...

هر کس در آن، آیه‌ای از قرآن تلاوت کند، پاداش کسی را دارد که در ماه‌های دیگر، ختم قرآن کرده است.

ای مردم! در این ماه، درهای بهشت بازند، پس از پروردگارتان بخواهید که آنها را بر شما نبندد؛ و درهای دوزخ بسته‌اند، پس از پروردگارتان بخواهید که آنها را بر شما نگشاید؛ و شیطان‌ها در بندند، پس از پروردگارتان بخواهید که آنها را بر شما مسلط نسازد.

در این هنگام علی (ع) برخاست و گفت: «ای پیامبر خدا! برترین کارها در این ماه چیست؟»

فرمود: ای ابو الحسن! برترین کارها در این ماه، پرهیز از حرام‌های الهی است.

بخشی از دعای امام سجاد (ع) در وداع با ماه مبارک رمضان (دعای چهل و پنجم صحیفه سجادیه):

«بدرود ای بزرگترین ماه خدا و ای عید دوستان خدا ...

بدرود ای ماهی که آرزوها در آن نزدیک است و اعمال (نیک) در آن منتشر (و فراوان) است ...

بدرود ای همدمی که وجودش گرامی و از دست رفتنش دردآور است ...

بدرود که چه بسیارند آزاد شدگان خدا در تو ...

بدرود ای ماهی که برای گناهکاران بس طولانی بودی و در دل‌های مؤمنان بس پرشکوه ...

چه بسا بدیهایی که با تو از ما دور گشته و چه بسیار خوبی‌هایی که به برکت تو به ما داده شده ...

بدرود! دیروز چه سخت به تو دل بسته بودیم و فردا چه بسیار به تو مشتاق خواهیم بود.»